

РЕШЕНИЕ

№ 4527

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3526** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Комисия за финансов надзор, срещу Решение от 23.02.2023г., постановено по НАХД № 2393/2021 г. на Софийския районен съд, НО, 102-ри състав.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон и се иска неговата отмяна, респ. да се потвърди процесното наказателно постановление.

Ответникът – „Карол Капитал Мениджмънт“ ЕАД, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивния акт. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и за двете инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок

по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С Наказателно постановление (НП) № Р-10-29/21.01.2021 г, издадено от заместник - председателя на Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 000 лева, на основание чл. 273а, ал. 1 вр. ал. 5, т. 1 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, за нарушение на чл. 73, т. 6, б. „г“ от наредба № 44 от 20.10.2011 г. за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове във връзка с чл. 60, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 от ЗДКИСДПКИ.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение, СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен кат, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е обосновал правен извод за законосъобразност и правилност на оспореното наказателно постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 102-ри състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Решението е правилно.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право. Правилно са изяснени фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция.

Съгласно изискванията на чл.108, ал.7 ЗДКИСДПКИ, членовете на управителния орган на управляващото дружество, на които не е възложено управлението и които имат опит в управлението на риска и възнагражденията, извършват периодичен преглед за спазването на изискванията по ал.4, най-малко веднъж годишно, но не по-късно от 30 дни от края на календарната година, за която се извършва прегледът. В ал.8 на чл.108 ЗДКИСДПКИ е предвидено, че изпълнението на политиката за възнагражденията се подлага на централен и независим вътрешен преглед от отдела за нормативно съответствие най-малко веднъж годишно, но не по-късно от 90 дни от края на календарната година, за която се извършва прегледът.

В разпоредбата на чл.60, ал. 1 от ЗДКИСДПКИ е регламентирано задължение на инвестиционното дружество и управляващото дружество на договорния фонд да представят на Комисията: 1. годишен отчет в срок 90 дни от завършването на финансовата година; 2. шестмесечен отчет, обхващащ първите 6 месеца на финансовата година, в срок 30 дни от края на отчетния период; 3. друга информация, определена с наредба. А съгласно ал. 2 изискванията относно съдържанието на отчетите и информацията по ал.1, редът, сроковете и начинът за представянето ѝ на КФН, както и относно публичното ѝ разпространение се определят с Наредба №

44/2011г. В чл.73, т.6 от Наредбата е посочено, че годишният отчет на колективната инвестиционна схема съдържа информация относно политиката за възнагражденията: а) общият размер на възнагражденията за финансовата година с разбивка по постоянни и променливи възнаграждения, изплатени от управляващото дружество и от инвестиционното дружество на неговите служители, броят на получателите и когато е приложимо, всички суми, изплатени пряко от самата колективна инвестиционна схема, включително такса за постигнати резултати; б) общата сума на възнагражденията с разбивка по категориите служители или други членове на персонала съгласно чл. 108, ал. 1 ЗДКИСДПКИ; в) описание на начините на изчисление на възнагражденията и облагите; г) резултатът от прегледите по чл.108, ал.5 и ал.6 ЗДКИСДПКИ, включително евентуално констатирани нередности; д) съществените промени в приетата политика за възнаграждения.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд за несъставомерност на деянието. Разпоредбата на чл. 73 от Наредба № 44 определя съдържанието на годишния отчет (ГО) на КИС като съвкупност от документи, която включва както заверен от регистриран одитор годишен финансов отчет (т.1), така и информация относно политиката на възнагражденията с определено в Наредба № 44 съдържание (т. 6). С посочената разпоредба няма изискване изброените документи като части от годишния отчет на КИС да са включени в ГФО на КИС, а предвижда представянето на ясно изброен избор от документи, които съставляват заедно ГО на КИС, т.е ГФО е един от документите, които в съвкупност съставляват годишния отчет на КИС. ГО е съвкупност от документи, а ГФО, който е част от ГО съгласно чл. 73, т. 6, б. „а“, предл. 1 е един документ, чието съдържание се изисква да е по Закона за счетоводството. Предвид изложеното настоящият касационен състав счита, че прегледите и резултатите от тях следва да се включат в годишния отчет, а не в годишния финансов отчет.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноска за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева за настоящата инстанция, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XVIII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.02.2023г., постановено по НАХД № 2393/2021 г. на Софийския районен съд, НО, 102-ри състав.

ОСЪЖДА Комисия за финансов надзор да заплати на „Карол Капитал Мениджмънт“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], управлявано от договорен фонд „А. Инвест“, със седалище и адрес на управление [населено място] 1303, район „В.“, [улица] сумата в размер на 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: